

แนวทางการสร้างพลังร่วมขับเคลื่อนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง ตอบโจทย์ ภาคประกอบการ ด้วยนวัตกรรมและรูปแบบที่หลากหลาย ครอบคลุมทุกช่วงวัย เพื่อการมีรายได้และการมีงานทำ อย่างมีความสุข

นิติ นาชิต

ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานอาชีวศึกษาธุรกิจและบริการ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการแข่งขันในเวทีโลก จำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนและพัฒนาทางด้านกำลังคนให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ และมีความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในยุคการค้าเสรี โดยการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยทั้งภายนอก และภายใน ตลอดจนผลจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างและองค์ประกอบของประเทศ ในทุกมิติ เพื่อนำมาประมวลผลประกอบการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ที่ควรมุ่งไปในอนาคต บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก (Sustainable Development Goals: SDGs) [1] ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นในการที่จะนำพาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่ เศรษฐกิจเติบโต สังคมก้าวหน้า ควบคู่ไปกับการรักษาสีเขียวอย่างสมดุลในระยะยาว เพื่อให้ประเทศไทย สามารถสร้างสรรค์โอกาสจากทั้งความท้าทายภายนอก และสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน สามารถบรรลุเป้าหมาย ระยะ 20 ปี ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 [2] จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้าง มูลอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายที่ 12 กำหนดให้ไทยมีกำลังคนมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต ซึ่งได้กล่าวถึงการพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต โดยส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนบูรณาการและเชื่อมโยงความร่วมมือด้านการศึกษา ฝึกอบรม และร่วมจัดการเรียนรู้ตามโลกสมัยใหม่ ที่ครอบคลุมทั้งความสามารถในงาน ทักษะในการใช้ชีวิต สมรรถนะดิจิทัล การแก้ปัญหาการมีแนวคิดของผู้ประกอบการ ซึ่งการผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการในสาขาอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและ ความเชี่ยวชาญในการคิดค้นและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป จึงถือเป็นแนวทางในการสร้างความมั่นคงของชาติ

ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้กำหนดกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษา ของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มี คุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงาน ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ โดยเน้นการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม

และการยอมรับของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อันจะส่งผลให้การขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข อันจะนำไปสู่เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้า ทดเทียมนานาชาติในเวทีโลก ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ พัฒนาค้นไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทผู้นำของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ 2) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) เพื่อนำประเทศก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางและความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง และจากบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการสถานศึกษา รวมทั้ง การพัฒนาการศึกษา กับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ [3]

1. นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ

นโยบายของรัฐบาลด้านการศึกษาในภาพรวม ที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภานั้น [4] ประกอบด้วย 1) ปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งส่งเสริมให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ 2) เสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัด ส่งเสริมการอ่าน เพื่อสร้างอนาคต สร้างรายได้ กระจายอำนาจการศึกษา ให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง มีอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนแต่ละวัย และใช้ระบบเทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่ 3) จัดทำหลักสูตรและให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับความรู้ความสนใจของผู้เรียน 4) ส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาทั้งในด้านสังคม ด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science) และการวิจัยขั้นแนวหน้า (Frontier Research) เพื่อต่อยอดให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม 5) การศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของประเทศและการปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติ เพื่อให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของโลกสมัยใหม่อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม 6) ความมีคุณภาพของครูทั้งประเทศ รวมไปถึงครูแนะแนว เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับคำแนะนำด้านเนื้อหาของการเรียนและการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนและประกอบอาชีพ รวมไปถึงการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพใจของนักเรียนทุกคน 7) ส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่นักเรียน นักศึกษา ทั้งสายวิชาการและสายอาชีพให้มีรายได้จากวิชาที่เรียน โอกาสฝึกงานระหว่างเรียนเพื่อสร้างบุคลากรที่มีทักษะและความสามารถตรงต่อความต้องการของการจ้างงาน และ 8) แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่เป็นรากฐานสำคัญของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

สำหรับกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2566 พลตำรวจเอกเพิ่มพูน ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบนโยบายการศึกษาและแนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย “เรียนดี มีความสุข” โดยนโยบายด้านการลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง มี 6 ด้าน [5] ประกอบด้วย 1) เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา Anywhere Anytime เรียนฟรี มีงานทำ “ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” มีระบบหรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ โดยผู้เรียนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (1 นักเรียน 1 Tablet) ด้วยการส่งเสริมบทบาทภาคเอกชน (สถานประกอบการ) ให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและจัดการศึกษา โดยให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสม

ในระหว่างการเรียนรู้หรือฝึกอาชีพ นำแพลตฟอร์มการเรียนรู้แห่งชาติ มาผสมผสานการเรียนการสอนแบบเดิมในห้องเรียนกับการเรียนการสอนออนไลน์ (Hybrid Education) ผู้เรียนจะมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และขยายการเรียนรู้ไปถึงประชาชนทุกช่วงวัยทั่วประเทศให้มีโอกาสทางการศึกษา เข้าถึงเนื้อหาสาระที่มีคุณภาพ ตลอดจนพัฒนาการศึกษาผ่านระบบการสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank System) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและประชาชนได้เรียนและทำงานไปในเวลาเดียวกัน

2) หนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนคุณภาพ ด้วยการจัดให้มีการพัฒนาโรงเรียนคุณภาพต้นแบบอย่างน้อยหนึ่งโรงเรียนในแต่ละอำเภอหรือเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อนำร่องการพัฒนาโรงเรียนคุณภาพ สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน สื่ออุปกรณ์ และงบประมาณในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม อีกทั้ง จัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่องทุกปีงบประมาณ

3) ระบบแนะแนวการเรียนรู้ (Coaching) และเป้าหมายชีวิต ด้วยการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโลก โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกระดับการศึกษาให้มีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและมีหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้มีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้ง จัดให้มีระบบแนะแนวตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบแนวทางการเรียน และเป้าหมายชีวิตที่ตนเองชอบ สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดระยะเวลาการเรียนรู้

4) การจัดทำระบบวัดผลรับรองมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate) ผู้เรียนสามารถเรียนเพิ่ม เพื่อรับประกาศนียบัตรในการประกอบอาชีพ ด้วยการนำหน่วยกิตที่สะสมมาเทียบคุณวุฒิ รับรองมาตรฐานวิชาชีพเพื่อรับประกาศนียบัตรในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสายอาชีวศึกษา สามารถขอการรับรองมาตรฐานวิชาชีพได้ในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีทางเลือกที่จะมีรายได้ระหว่างเรียนควบคู่กับการทำงานไปพร้อมกัน

5) การจัดทำระบบวัดผลเทียบระดับการศึกษา และประเมินผลการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถเป็นเลิศ ไม่ต้องเสียเวลาเรียนในระบบ ด้วยการจัดทำระบบการเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์หรือสมรรถนะจากระบบเดียวกัน แต่ต่างสถานศึกษา หรือจากระบบหนึ่งไปสู่อีกระบบหนึ่งหรือจากต่างประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์ในการเข้าศึกษาหรือการรับรองระดับการศึกษาต่างสถานศึกษาหรือต่างระบบได้ และ

6) มีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn) ด้วยการจัดการอาชีวศึกษาระดับวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค โดยมุ่งเน้นการผลิตและพัฒนาากำลังคนในสาขาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยเน้นรูปแบบการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อสร้างทักษะอาชีพและทักษะชีวิต ให้ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพได้ทันต่อความต้องการกำลังคนของประเทศ และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข เรียนดี มีความสุข รายละเอียดดังภาพที่ 1

เรียนดี มีความสุข

ลดภาระครู และบุคลากรทางการศึกษา

- ▶ ปรับวิธีการประเมินวิทยฐานะครู และบุคลากรทางการศึกษา ลดขั้นตอนมุ่งผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
- ▶ ครูและบุคลากรทางการศึกษาค้นค้น (แยกย้ายกลับภูมิลำเนา ด้วยความโปร่งใส ไม่มีการซื้อขายตำแหน่ง)
- ▶ แก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ▶ จัดหาอุปกรณ์การสอนและสวัสดิการ (1 ครู 1 Tablet)

“จับมือไว้ แล้วไปด้วยกัน”

พาดำรงเอก เพิ่มพูน ศึกษชอบ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ลดภาระนักเรียน และผู้ปกครอง

- ▶ เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา (Anywhere Anytime) เรียนฟรี มีงานทำ **ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง** มีระบบหรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ โดยผู้เรียนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (1 นักเรียน 1 Tablet)
- ▶ 1 อำเภอ 1 โรงเรียนคุณภาพ
- ▶ ระบบแนะแนวการเรียน (Coaching) และเป้าหมายชีวิต
- ▶ การจัดทำระบบวัดผลรับรองมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate) ผู้เรียนสามารถเรียนเพิ่มเพื่อรับประกาศนียบัตรในการประกอบอาชีพ
- ▶ การจัดทำระบบวัดผลเทียบระดับการศึกษา และเป็นผลการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถเป็นเลิศไม่ต้องเสียเวลาในระบบประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย
- ▶ ปลายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)

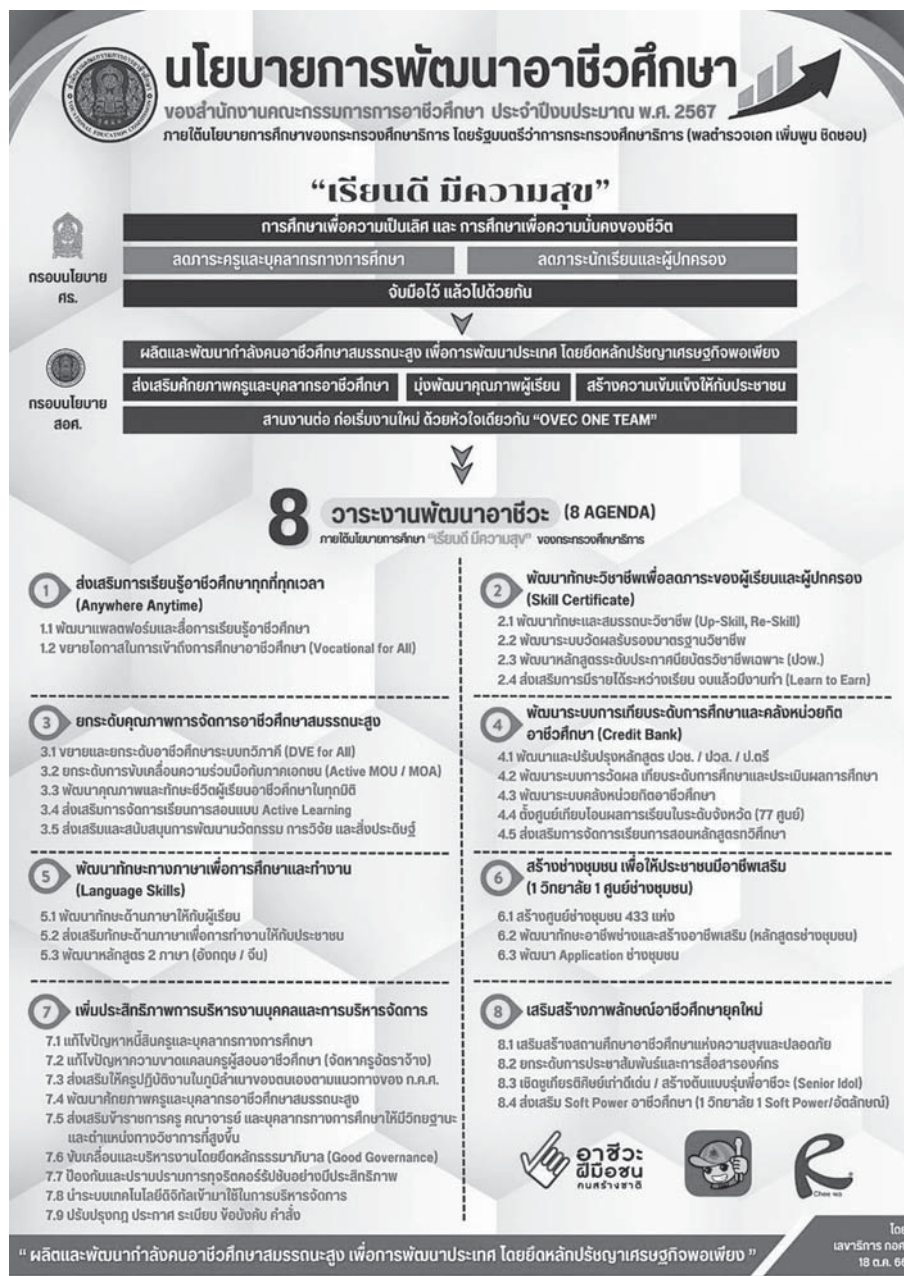
ภาพที่ 1 นโยบายการศึกษาและแนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย “เรียนดี มีความสุข” - กระทรวงศึกษาธิการ

2. นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดย นายยศพล เวณุโกเศศ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้เผยแพร่นโยบายการพัฒนาการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2567 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2566 ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มุ่งเน้นการส่งเสริมศักยภาพครูและบุคลากรอาชีวศึกษา มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน ภายใต้สโลแกนที่ว่า สานงานต่อ ก่อเริ่มงานใหม่ ด้วยหัวใจเดียวกัน “OVEC ONE TEAM” โดยมีการกิจสำคัญ 8 วาระงานพัฒนาอาชีวศึกษา (8 Agenda) รายละเอียดดังภาพที่ 2 ดังนี้ [6]

1. ส่งเสริมการเรียนรู้อาชีวศึกษาทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime)
 - 1.1 พัฒนาแพลตฟอร์มและสื่อการเรียนรู้อาชีวศึกษา
 - 1.2 ขยายโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาอาชีวศึกษา (Vocational for All)
2. พัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อลดภาระของผู้เรียนและผู้ปกครอง (Skill Certificate)
 - 2.1 พัฒนาทักษะและสมรรถนะวิชาชีพ (Up-Skill, Re-Skill)
 - 2.2 พัฒนาระบบวัดผลรับรองมาตรฐานวิชาชีพ
 - 2.3 พัฒนาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะ (ปวพ.)
 - 2.4 ส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)
3. ยกย่องคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง
 - 3.1 ขยายและยกระดับอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (DVE for All)
 - 3.2 ยกย่องการขับเคลื่อนความร่วมมือกับภาคเอกชน (Active MOU/MOA)
 - 3.3 พัฒนาคุณภาพและทักษะชีวิตผู้เรียนอาชีวศึกษาในทุกมิติ

- 3.4 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning
- 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม การวิจัย และสิ่งประดิษฐ์
4. พัฒนาระบบการเทียบระดับการศึกษาและคลังหน่วยกิตอาชีวศึกษา (Credit Bank)
 - 4.1 พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ปวช. /ปวส. /ป.ตรี
 - 4.2 พัฒนาระบบการวัดผล เทียบระดับการศึกษาและประเมินผลการศึกษา
 - 4.3 พัฒนาระบบคลังหน่วยกิตอาชีวศึกษา
 - 4.4 ตั้งศูนย์เทียบโอนผลการเรียนในระดับจังหวัด (77 ศูนย์)
 - 4.5 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรทวิศึกษา
5. พัฒนาทักษะทางภาษา เพื่อการศึกษาและทำงาน (Language Skills)
 - 5.1 พัฒนาทักษะด้านภาษาให้กับผู้เรียน
 - 5.2 ส่งเสริมทักษะด้านภาษาเพื่อการทำงานให้กับประชาชน
 - 5.3 พัฒนาหลักสูตร 2 ภาษา (อังกฤษ/จีน)
6. สร้างช่างชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพเสริม (1 วิทยาลัย 1 ศูนย์ช่างชุมชน)
 - 6.1 สร้างศูนย์ช่างชุมชน 433 แห่ง
 - 6.2 พัฒนาทักษะอาชีพช่างและสร้างอาชีพเสริม (หลักสูตรช่างชุมชน)
 - 6.3 พัฒนา Application ช่างชุมชน
7. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลและการบริหารจัดการ
 - 7.1 แก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษา
 - 7.2 แก้ไขปัญหาความขาดแคลนครูผู้สอนอาชีวศึกษา (จัดหาครูอัตราจ้าง)
 - 7.3 ส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานในภูมิลำเนาของตนเองตามแนวทางของ ก.ค.ศ.
 - 7.4 พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง
 - 7.5 ส่งเสริมข้าราชการครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีวิทยฐานะและตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น
 - 7.6 ขับเคลื่อนและบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)
 - 7.7 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 7.8 นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีใช้ในการบริหารจัดการ
 - 7.9 ปรับปรุงกฎ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง
8. เสริมสร้างภาพลักษณ์อาชีวศึกษายุคใหม่
 - 8.1 เสริมสร้างสถานศึกษาอาชีวศึกษาแห่งความสุขและปลอดภัย
 - 8.2 ยกกระตือรือร้นการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารองค์กร
 - 8.3 เชิดชูเกียรติศิษย์เก่าดีเด่น/สร้างต้นแบบรุ่นพี่อาชีวะ (Senior Idol)
 - 8.4 ส่งเสริม Soft Power อาชีวศึกษา (1 วิทยาลัย 1 Soft Power/อัตลักษณ์)

ภาพที่ 2 นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

3. แนวทางการสร้างพลังร่วมขับเคลื่อนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง ตอบโจทย์ภาคประกอบการ ด้วยนวัตกรรม และรูปแบบที่หลากหลาย ครอบคลุมทุกช่วงวัย เพื่อการมีรายได้และการมีงานทำ อย่างมีความสุข

จากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรมีแนวทางการสร้างพลัง [6] ร่วมขับเคลื่อนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง ตอบโจทย์ภาคประกอบการ ด้วยนวัตกรรมและรูปแบบที่หลากหลาย ครอบคลุมทุกช่วงวัย เพื่อการมีรายได้และการมีงานทำ อย่างมีความสุข [7] ผู้เขียนบทความขอเสนอในมิติ ด้านวิชาการ จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความร่วมมือและการบริหารจัดการ

1) สถานศึกษาและภาคประกอบการตลอดถึงผู้ที่เกี่ยวข้องและรูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาที่เหมาะสม ต้องมีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและภาคประกอบการและฝ่ายอื่น เช่น สภาอุตสาหกรรม หอการค้า กระทรวงแรงงาน ในการจัดการอาชีวศึกษา จึงควรมีแนวปฏิบัติความร่วมมือ ด้านการค้นคว้าปัญหา การวางแผนการพัฒนา การตัดสินใจพัฒนาและแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน และการติดตามและประเมินผล เกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนางานการศึกษา เพื่อผลิตนักเรียน นักศึกษาให้สนอง และทันต่อความต้องการของภาคประกอบการและตลาดแรงงาน

2) มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการกระจายอำนาจในการดำเนินงาน ที่มีผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ทุกภาคส่วน นับตั้งแต่สถานศึกษา ภาคประกอบการ หน่วยงาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้เรียน ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ให้ความร่วมมืออย่างจริงจังและจริงใจ ผู้บริหารสถานศึกษา และเจ้าของภาคประกอบการ เป็นผู้ที่มอบหมายอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการสถานศึกษาควรจัดทำเป็นแผนพัฒนา แผนปฏิบัติการประจำปี (Action Plan) และคู่มือการปฏิบัติงาน (Handbooks) ของบุคลากรทุกฝ่าย โดยเฉพาะ ระบบการนิเทศ ติดตามผล เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ผลิตกำลังคนอาชีวศึกษาให้มีศักยภาพ และคุณภาพ ตรงความต้องการของภาคประกอบการตลาดแรงงาน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคประกอบการและสถานศึกษา สร้างกรอบแนวทางความเข้าใจ ให้กับผู้ปกครอง ความร่วมมือในกลุ่ม S - CURVE สร้างกำลังคนพัฒนาสมรรถนะสูง พัฒนาครูให้ได้ตามกรอบ การพัฒนามาตรฐานอาชีพ การใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทำให้นักเรียน นักศึกษา สามารถเข้าถึงการใช้เครื่องมือ ในภาคประกอบการที่ทันสมัย

4) เพิ่มสัดส่วนการมีส่วนร่วมการประสานความร่วมมือกับภาคประกอบการในการร่วมกันจัดการศึกษา อาชีวศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นรูปธรรม

5) นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดอาชีวศึกษา มาใช้ในการบริหารจัดการ การประชาสัมพันธ์ แนะนำให้แก่สถานศึกษาเครือข่าย สร้างความเข้าใจกับภาคประกอบการเป้าหมาย จัดทำบทเรียนออนไลน์ และเว็บไซต์ เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

6) นำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณ ประเมินมาและระบบสำรองฐานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาให้ได้มาตรฐาน เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ได้อย่างแท้จริง

7) เลือกภาคประกอบการที่มีคุณภาพ ต้องมีมาตรฐานและเกณฑ์การคัดเลือกของภาคประกอบการที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับการจัดการอาชีวศึกษา

8) จัดทำข้อตกลง เกณฑ์และระบบการจัดการ ให้ชัดเจนเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ ในกรณีที่นักเรียน นักศึกษา พัฒนาผลงานใหม่ หรือนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงและเป็นประโยชน์/โทษ กับประชาชนทั่วไป

9) กำหนดมาตรฐานในการคัดเลือกสถานประกอบการของแต่ละสถานศึกษาในกำกับด้วย และให้เป็นไปตามประเภทของสาขาวิชาด้วย เพื่อให้เกิดคุณภาพสูงสุดในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษา

2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

1) พัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และระบบทวิภาคี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ (S-curve) และอุตสาหกรรมใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (New S-curve) หลักสูตรระยะสั้นฐานสมรรถนะ (Education to Employment) โดยหลักสูตรจะต้องมีการพัฒนาขึ้นตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualification Framework : NQF) และมีความเชื่อมโยงกับมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานอื่นใดของหน่วยงานที่กำหนดมาตรฐานอาชีพสู่การทำงานในภาคประกอบการ ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีสมรรถนะที่ตรงกับมาตรฐานที่ภาคประกอบการกำหนด รวมทั้ง การได้รับรองมาตรฐานอาชีพใด ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับหลักสูตรนั้น ๆ อันจะทำให้สามารถเข้าสู่การทำงานในโลกอาชีพได้อย่างรวดเร็ว มีรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไปในอนาคต

นอกจากนี้ อนาคตภาพ ต้องสร้างความยืดหยุ่นในการพัฒนาหลักสูตร โดยกำหนดให้มีการกระจายอำนาจให้สถาบันการอาชีวศึกษา/สถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ที่มีศักยภาพ สามารถพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ร่วมกับสถานประกอบการ ตามเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด เนื่องจากการศึกษาระดับดังกล่าว เป็นระดับการศึกษาที่ภาคประกอบการต้องการกำลังคนมากที่สุด อีกทั้งยังจะทำให้เกิดความคล่องตัวในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีร่วมกับสถานประกอบการมากขึ้นด้วย

2) พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ต้องสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยให้ภาคประกอบการสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามบริบทเชิงพื้นที่ ความต้องการของการใช้กำลังคน อันจะทำให้ได้แรงงานที่มีสมรรถนะสูงและสามารถเข้าไปสู่การทำงานในสถานประกอบการได้ทันที โดยเฉพาะสาขาวิชาที่มีความต้องการกำลังคนเร่งด่วน อาทิ กลุ่มอาชีพสาขายานยนต์ไฟฟ้า กลุ่มอาชีพสาขาดิจิทัล เป็นต้น และเป้าหมายสุดท้ายคือ การรับเด็กของเราที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้าทำงานในภาคประกอบการ

3) ให้มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคใหม่ที่มีเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นฐาน ที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime) อาทิ ระบบธนาคารหน่วยกิตอาชีวศึกษา (Credit Bank) การจัดอาชีวศึกษาทางไกล การเทียบโอนสมรรถนะในโลกอาชีพสู่สมรรถนะในภาคการศึกษาเพื่อรับคุณวุฒิทางการศึกษา เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ประชากรทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาอาชีวศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ (Vocational Educational for All)

4) จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและภาคประกอบการที่มีมาตรฐานเพื่อเป็นเครือข่ายในการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

5) ส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงระหว่างสถานศึกษา กับภาคประกอบการ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

6) ผู้บริหาร สถานศึกษาให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้วางแผนและหาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการพัฒนาระบบการศึกษา โดย 1) กำหนดนโยบาย และจัดทำแผนกลยุทธ์เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะภาษาอังกฤษ 2) จัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 3) ส่งเสริมการสร้างและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ

7) ภาคประกอบการหรือองค์กรวิชาชีพ ควรเข้าร่วมปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานอาชีพ หรือ Industry Led Standard รวมทั้ง การเข้ามาให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนารายวิชาหรือยกเลิกรายวิชาตามหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรอาชีวศึกษามีเนื้อหาและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของภาคประกอบการ และสอดคล้องกับสภาพบริบทเชิงพื้นที่

8) ห่วงเวลาในการเข้าไปฝึกงานหรือฝึกอาชีพกับภาคประกอบการ จำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับวงจรของกระบวนการผลิตสินค้าและบริการนั้น ๆ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์ในการผลิตสินค้าและบริการนั้น ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดออกมาเป็นผลิตภัณฑ์

9) จัดให้มีแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้วิชาชีพ ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้วิชาชีพได้อย่างมีคุณภาพ

3. ด้านพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง

1) ให้ภาคประกอบการเข้าร่วมในเรื่องของการพัฒนาครู ให้มีสมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพที่ตรงกับความต้องการของภาคประกอบการ รวมทั้ง การไปฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในภาคประกอบการ และการได้รับการรับรองมาตรฐานอาชีพจากหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งภาครัฐต้องมีการพิจารณาทบทวนกฎระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าตอบแทนอย่างถี่ถ้วน เพื่อไม่ให้เกิดการใช้เวลาของราชการไปใช้ประโยชน์ในการทำงานอื่น โดยคำนึงถึงการรักษาประโยชน์ของทางราชการสูงสุด

2) กำหนดให้มีมาตรฐานอาชีพครูอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่ครบวงจร ได้แก่ คุณสมบัติของคนที่เหมาะสมกับการเป็นครู มาตรฐานกระบวนการให้การศึกษาอบรม มาตรฐานความรู้ความสามารถของผู้เป็นครู ทั้งความรู้ความสามารถเฉพาะด้านและความรู้ความสามารถทั่วไป มาตรฐานการปฏิบัติงานของครูและมาตรฐานการปฏิบัติตนของผู้เป็นครู

3) ฝึกทักษะประสบการณ์วิชาชีพของครูในภาคประกอบการ จะต้องเป็นการฝึกเฉพาะในส่วนที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ เท่านั้น ไม่ควรรวมถึงความรู้ทางด้านวิชาการ เนื่องจากครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถด้านวิชาการที่สูงกว่าครูฝึกในภาคประกอบการ จึงจะได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน

4) พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้วิชาชีพยุคใหม่ โดยเฉพาะสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์มที่หลากหลาย สอดคล้องกับบริบทของอาชีวศึกษา มีความสามารถในการผลิตสื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะการผลิตสื่อเทคโนโลยีเสมือนจริง (Virtual Reality หรือ VR) ซึ่งเป็นสื่อที่ทำให้ผู้เรียนอาชีวศึกษาสามารถเข้าใจได้ง่ายก่อนลงมือปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงต่อไป

4. ด้านการพัฒนานักเรียน นักศึกษา

1) ให้ภาคประกอบการเข้าร่วมในเรื่องของการพัฒนานักเรียน นักศึกษา และเป้าหมายสุดท้าย คือ การรับนักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้าทำงานในภาคประกอบการ

2) มีมาตรการหลักให้ผู้สำเร็จ ปวช. และ ปวส. เข้าสู่ตลาดแรงงานให้ได้มากที่สุด เช่น การส่งเสริมมาตรการการเรียนอาชีวศึกษาพร้อมมีงานทำหรือการเรียนพร้อมกับการทำงานในภาคประกอบการ

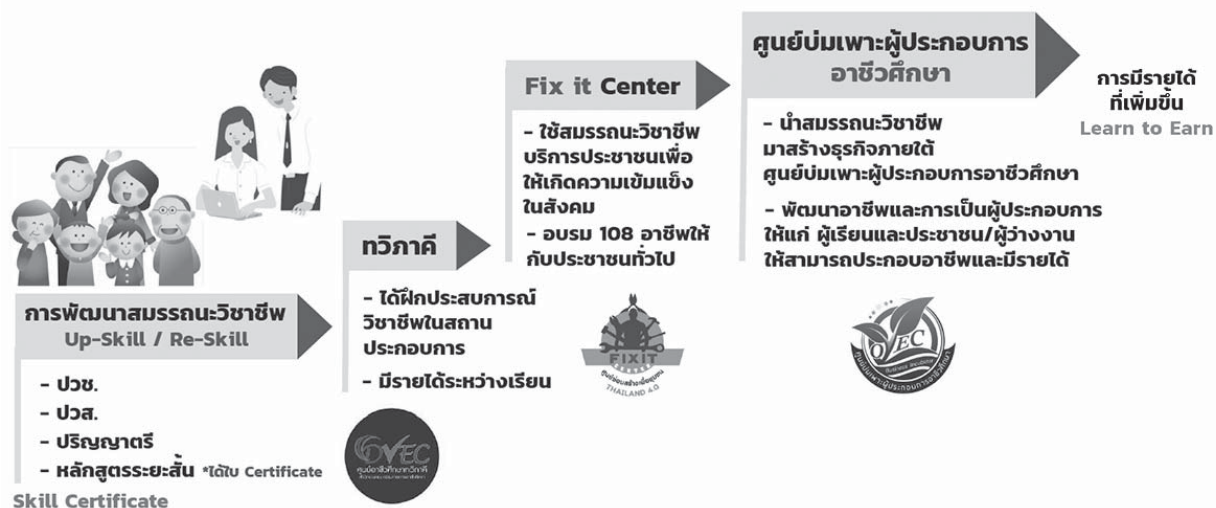
3) หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานภาคประกอบการ ควรร่วมพัฒนานักเรียน นักศึกษาร่วมกัน โดยจัดสรรทุนให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ในสาขาที่เกี่ยวข้อง

4) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยการจัดเตรียมความพร้อมด้านสมรรถนะหลักที่จำเป็นต่อการฝึกอาชีพควบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันดีงามให้กับผู้เรียน

บทความพิเศษ

5) ให้ภาคประกอบการหรือองค์กรวิชาชีพได้มีการพัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ และประสบการณ์วิชาชีพ ตรงกับความต้องการของภาคประกอบการ โดยภาคประกอบการ ต้องมาร่วมให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มของการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ กลไกการตลาด ตำแหน่งงาน ความต้องการกำลังคน (Demand) ก่อนการตัดสินใจการเลือกเรียนรายวิชา เพื่อให้สมรรถนะ ที่ตรงกับเทรนของตลาดแรงงาน รวมทั้ง การรับเข้าฝึกงานหรือฝึกอาชีพในภาคประกอบการ และได้รับการรับรอง มาตรฐานอาชีพจากหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ ตลอดจน Up-Skill, Re-Skill ให้กับผู้ที่ต้องการเปลี่ยนงาน ให้มีทักษะตรงกับความต้องการของภาคประกอบการ นอกจากนี้ ยังสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน มาตรฐานวิชาชีพก่อนสำเร็จการศึกษา (ภาพที่ 3)

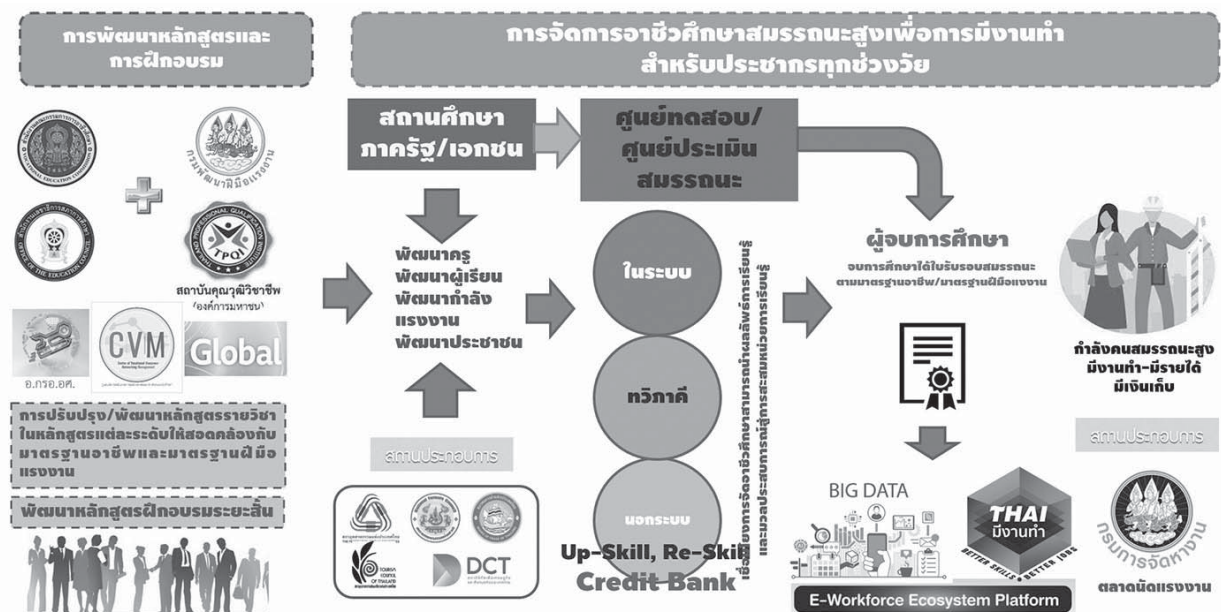
6) ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำสมรรถนะวิชาชีพจากหลักสูตรที่ศึกษา รวมทั้ง กิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการบริการวิชาชีพสู่ชุมชน มาใช้ในการมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn) ทั้งด้านการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่สถานประกอบการมีการจ่ายค่าตอบแทนระหว่างฝึกงานหรือฝึกอาชีพ ด้านการรับงานการค้า และทดลองดำเนินธุรกิจจำลองผ่านศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา รวมทั้ง วิธีการอื่นใดที่ทำให้ผู้เรียนมีรายได้ โดยเฉพาะในโลกธุรกิจออนไลน์ (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 แนวทางการขับเคลื่อนระบบการวัดผลรับรองมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate) และการส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียน (Learn to Earn)

7) ให้ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลาย ตามสภาพจริง สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและมาตรฐานอาชีพที่มีความเชื่อมโยง โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนและสมรรถนะที่ต้องการ รวมทั้ง การได้มาซึ่งใบรับรองมาตรฐานอาชีพจากหน่วยงานที่มีอำนาจในการออกใบรับรองสมรรถนะ ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

1) ร่วมสร้างระบบนิเวศทางการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาและภาคประกอบการ ใช้ทรัพยากรร่วมกันจนสถานศึกษากลายเป็นแหล่งเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีคุณภาพ และเป็นต้นแบบการจัดการอาชีวศึกษาในแต่ละสาขาวิชา ภายใต้รูปแบบการขับเคลื่อนของศูนย์บริหารเครือข่ายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาที่มีแนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูงอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลิต (ภาพที่ 4) ซึ่งจะช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษากลายเป็นกำลังคนที่มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการในอนาคตต่อไป [8]

ภาพที่ 4 แนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง เพื่อการพัฒนาประเทศ

- 2) ร่วมกันจัดวางระบบ และมีการแบ่งแยกความรับผิดชอบ ให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินการ และไม่ให้เกิดภาระที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง
- 3) สถานศึกษาควรมีการติดตามประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาร่วมกับภาคประกอบการและนำผลการประเมินมาพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม
- 4) ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน การนิเทศ การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ และการประกันคุณภาพ

4. บทสรุป

จากแนวทางการสร้างพลังร่วมขับเคลื่อนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง ตอบโจทย์ภาคประกอบการ ด้วยนวัตกรรม และรูปแบบที่หลากหลาย ครอบคลุมทุกช่วงวัย เพื่อการมีรายได้และการมีงานทำอย่างมีความสุข ที่กล่าวมาข้างต้น จะทำให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาเป็นกำลังคนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง เพื่อการพัฒนาประเทศ ทั้งด้าน Soft Skill และ Hard Skill กล่าวคือ (ภาพที่ 5)

1. ด้าน Hard Skill ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความรู้ทางวิชาชีพ สมรรถนะทางเทคนิค และความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ที่สถานประกอบการใช้ในปัจจุบันในสาขาอาชีพและตามระดับ ที่ศึกษาได้
2. ด้าน Soft Skill ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีทักษะทางภาษา ทักษะดิจิทัล ทักษะข้ามสายงาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 และความพร้อมในการเข้าสู่โลกของอาชีพ

ภาพที่ 5 กำลังคนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูงเพื่อการพัฒนาประเทศ

นอกจากนี้ ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษายังสามารถได้รับการรับรองสมรรถนะอาชีพตามสาขาวิชา ที่ศึกษา จากหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศหรือระดับสากล อันจะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีงานทำ มีค่าตอบแทนที่เหมาะสม และมีเงินเก็บ สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ และมีความสุขในสังคม ส่งผลให้ประเทศเกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

5. เอกสารอ้างอิง

- [1] ราชกิจจานุเบกษา. (2564). *ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)*. เล่ม 138 ตอนพิเศษ 44 ง (เอกสารคัดสำเนา).
- [2] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2566–2570*. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- [3] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [4] กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). *นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ 2567*. <https://www.moe.go.th/360policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/> เข้าถึงเมื่อ 31 ตุลาคม 2566
- [5] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [6] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2566). *ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง นโยบายพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. <https://www.vec.go.th/ข่าว/ภารกิจสอศ/รายละเอียดภารกิจสอศ/tabid/6368/ArticleId/41687/language/th-TH/41687.aspx>.
- [7] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2564). *คู่มือการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ศูนย์บริหารเครือข่ายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา*. <https://www.vec.go.th/Portals/9/Download/your64/Manage/28-6-64/manual.pdf>.
- [8] สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2564). *คู่มือแนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อนศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center)*. [เอกสารคัดสำเนา]